

Randy Pausch met Jeffrey Zaslow : ' Nu ik dood zal gaan.' Mijn laatste woorden voor mijn kinderen en de wereld. Uitgeverij Forum, Amsterdam 2008 ISBN 9022549735 (Alvleesklierkanker/1) zie ook <http://download.srv.cs.cmu.edu/~pausch/>

Over de schrijver: Professor Randy Pausch (1960) studeerde informatica, werkt aan de Carnegie Mellon University, is getrouwd met Jai en heeft drie jonge kinderen Dylan, Logan en Chloe. Om tijd te sparen schreef hij 'Nu ik dood zal gaan' samen met Jeffrey Zaslow, journalist van WallStreet Journal. Daarom sprak Randy via een koptelefoon iedere dag een uur al fietsend met Jeff. Volgens de doktoren had hij onlangs nog 3-6 maanden te leven. Dat zijn er nu iets meer geworden. Zie verder ook http://www.time.com/time/specials/2007/article/0,28804,1733748_1733756_1736194,00.html

Soort boek/ziekte/stijl: Ervaringsverhaal/ egodocument van Randy Pausch die het begon te schrijven nadat bij hem alvleesklierkanker werd geconstateerd. Zo wilde hij een document nalaten voor zijn kinderen die nu te jong zijn om hem echt te leren kennen. Veel gaat dan ook over zijn leven en hoe hij zich voorbereidt op het achterlaten en loslaten van familie en vrienden. Het boek leest makkelijk en is opgebouwd rond een 'Last Lecture' die Randy heeft gegeven in Carnegie Mellon over het verwezenlijken van dromen. Alles is te volgen via deze link <http://download.srv.cs.cmu.edu/~pausch/> waar Randy ook in korte berichtjes vertelt hoe het met hem gaat. Dit alles vult het boek aan.

Korte beschrijving: Centraal in het boek staat de 'laatste toespraak' die hij op zijn universiteit gaf en die ging over het verwezenlijken van dromen, wat hij had geleerd in het leven en wat hij graag door wilde geven. Niet zozeer omdat hij wist hoe het moest, maar omdat hij zijn kinderen zo nog meer kon laten zien wat voor man hij was. Deze lezing vult hij in het boek aan met persoonlijke opmerkingen over hij het heeft ervaren, over zijn ziekte en ziektebeleving en wat hij en Jai voor maatregelen hebben genomen. Tussen de regels door lees je hoe moeilijk het is om zijn gezin los te laten, uit de beschrijvingen van de kinderen en je ziet het aan de familiefoto's. Randy besloot vooral ook te schrijven over hoe hij de resterende tijd nuttig kon besteden, herinneringen kon maken voor zijn kinderen. Natuurlijk vertelt hij over verdriet en boosheid, maar meer over de dromen en het plezier dat het leven en zijn gezin hem heeft gebracht. Zo, door boek, videomateriaal en lecture slaagt hij erin een compleet indrukwekkend document voor zijn kinderen te maken. En wie weet wat hij daarnaast nog privé gehouden heeft.

Citaten: pag. 11: 'Van het begin af aan wisten we: niets in dit boek kan een levende ouder vervangen. Maar technische oplossingen zijn niet volmaakt; het gaat erom dat je doet wat je kunt met de mogelijkheden die je hebt. Mijn presentatie op het podium en dit boek zijn mijn pogingen om precies dat te doen.'

Pag. 77-78: '...In de onderzoekskamer stond een computer en ik zag dat de verpleegster niet had uitgelogd.; mijn medische gegevens stonden nog op het scherm..... 'Zullen we even spieken?' ze i ik tegen Jai. Ik voelde geen enkele wroeging over wat ik op het punt stond om te doen. Dit ging tenslotte over mij...'Het is voorbij, 'zei ik tegen Jai, 'ik ga eraan.'.... Ik hoorde de paniek in de stem van Jai. 'Je bent toch geen tumoren aan het tellen,' zei ze. Ik kon me niet bedwingen; ik bleef hardop tellen. 'Zeven acht negen tien...'Het was duidelijk: de kanker was uitgezaaid naar de lever. Jai kwam naar de computer, zag het met haar eigen ogen, en viel in mijn armen. We huilden samen.'

Recensie: zie <http://www.vanstockum.nl/product/10740356/Nu-ik-dood-zal-gaan.html> en <http://www.boekenwurm-en-pleeg.nl/pivot/entry.php?id=781>